लायः, लापः, [1]कृपालुः, स्पर्धालुः,[A] व्यालः,[2] छायालः,[B] [3]बहुलम्, इमानि रूपाणि अस्य धातोः विशेषेण भवन्तीति ज्ञेयम् ।

(1479) "**लाखृ शोषणालमर्थयोः**" (1-भ्वादिः-123. सक. सेट्. पर.)
लाखकः-खिका, लाखकः-खिका, लिलाखिषकः-षिका, लालाखकः-खिका ;
लाखिता-त्री, लाखयिता-त्री, लिलाखिषिता-त्री, लालाखिता-त्री ;
लाखन्-न्ती, लाखयन्-न्ती, लिलाखिषन्-न्ती ; —
इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिक**द्राखति**वत् (879) बोध्यानि ।

(1480) "**लाघृ सामर्थ्ये**" (I-भ्वादिः-113. अक. सेट्. आत्म.)
लाघकः-घिका, लाघकः-घिका, लिलाघिषकः-षिका, लालाघकः-घिका ;
लाघिता-त्री, लाघयिता-त्री, लिलाघिषिता-त्री, लालाघिता-त्री ;
इत्यादिकानि रूपाणि समस्तान्यपि भौवादिक**द्राखति**वत् (879) ऊह्यानि ।
अस्य धातोः आत्मनेपदित्वात् शानचि-लाघमानः, लाघिष्यमाणः, लिलाघिषमाणः, लिलाघिषिष्यमाणः, क्तप्रत्यये [4]उल्लाघः,[C] इमानि रूपाण्यधिकानीति विशेषः ।

(1481) "**लाछि लक्षणे**" (1-भ्वादिः-207. सक. सेट्. पर.)
लाञ्छकः-ञ्छिका, लाञ्छकः-ञ्छिका, लिलाञ्छिषकः-षिका, लालाञ्छकः-ञ्छिका;
लाञ्छिता-त्री, लाञ्छयिता-त्री, लिलाञ्छिषिता-त्री, लालाञ्छिता-त्री ;
इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिक**क्षञ्जति**वत् (295) ऊह्यानि । क्विपि-लान्-लांशौ-लांशः, इति विशेषः ।

---

1. कृपां लातीति वृत्तौ मितद्वादित्वात् (वा· 3-2-180) डप्रत्यये रूपमेवम् । **कृपालुः** इति तु कृपधातोरालुचि निष्पन्नं शब्दान्तरम् ।
2. 'आतश्चोपसर्गे' (3-1-136) इति वि आङ् इति उपसर्गयोः उपपदयोः कप्रत्ययः ।
3. बहूनर्थान् लातीति बहुलम् । 'आतोऽनुपसर्गे कः' (3-2-3) इति कर्मणि उपपदे कप्रत्ययः । अणोऽपवादः ।
4. निष्ठायाम्, 'अनुपसर्गात् फुल्लक्षीबकृशोल्लाघाः' (8-2-55) इति उत्पूर्वात् लाघेः तलोप इडागमाभावश्च निपात्यते । तेन रूपमेवम् । अनुपसृष्टादन्योपसृष्टाच्च **लाघितः प्रलाघितः** इति भवति । **उल्लाघः**=रोगमुक्तः ।

A. 'स गान्दिनीभूरथ गोकुलैधितं **स्पर्धालु**धीगाधितकार्यबाधिनम् ।' धा. का. 1. 2.
B. 'अत्र स्थितं श्रान्तिजुषां मुनीनां **छायाल**कृष्णाजिनपल्लवेन ।' या. अ. 18. 57.
C. 'निकाममुल्लाघतनोः समत्यगात् प्रद्राखिता श्लाघ्यगुणस्य वर्तनी ॥' धा. का. 1. 16.